

Nieuws Magazine Titels Schrijvers Forum X-tra Links Colofon

Sitemap

crimezone magazine

Archief | Oktober 2006

www.crimezone.nl

Jenny White (interview)

Verslaafd aan Turkije...

Jenny White (53) is hoogleraar sociale antropologie aan de Universiteit van Boston, met als specialisatie Turkije. Ze publiceerde tal van wetenschappelijke boeken over vrouwenarbeid in Turkije en de opkomst van de islam in de Turkse politiek. Haar jeugdroom maakte ze waar met de voltooiing van haar opzienbarende mysterythriller *Het zegel van de sultan*. Nog geen acht maanden na de publicatie van haar romandebuut leverde ze "na nachten doorwerken" het vervolg, *The Abyssinian Proof*, in bij haar uitgever. Daarmee kreeg White pas goed de smaak te pakken. Vanuit haar woning in de buurt van Boston laat ze weten dat ze over tien jaar het vijfde deel van haar serie over de Turkse onderzoeksrechter Kamil Pasha klaar wil hebben. "En ik heb een idee voor een heel ander soort roman die zich afspeelt in het hedendaagse Amerika. Daarnaast werk ik nu aan een ander lesboek over Turkije."

Het zegel van de sultan

Istanbul 1886. Het naakte lichaam van een jonge westerse vrouw wordt gevonden aan de oever van de Bosporus. Om haar hals heeft ze een medaillon met de inscriptie van de tughra, het speciale zegel van de sultan. Voor Kamil Pasha, de politierechter van de stad, zijn de echo's van een vergelijkbare

Door Jacques Geluk

Op de middelbare school verdeelde *Jenny White* haar tijd tussen het schrijven van artikelen voor de schoolkrant en het ontleden van wormen in het laboratorium. "Mijn interesse is altijd twee richtingen uitgegaan en nu vallen wetenschap en literatuur eindelijk samen. Ik heb mijn kennis van Turkije en de mogelijkheid om onderzoek te doen, goed kunnen gebruiken bij het schrijven van mijn eerste twee romans. Mijn schoolse schrijfstijl is inmiddels meer literair geworden", zegt ze enthousiast.

Het zegel van de sultan speelt zich af in het negentiende eeuwse Istanboel, aan het einde van het Ottomaanse tijdperk. Aan de oever van de Bosporus wordt het naakte lichaam van een jonge Engelse vrouw gevonden. Om haar hals heeft ze een medaillon met een inscriptie van de tughra, het speciale zegel van de afgezette sultan. Kamil Pasha, onderzoeksrechter bij het nieuwe seculiere gerechtshof, ziet overeenkomsten met een vergelijkbare moord, die acht jaar eerder heeft plaatsgehad. Sybil, de dochter van de Britse ambassadeur, probeert hem via haar connecties in hofkringen aan informatie te helpen. Tegelijk raakt ze een gevoelige snaar bij de rechter die, ondanks de traditionele normen en waarden die hij heeft meegekregen, gelooft in wetenschap en moderniteit in een wereld die niet zo snel verandert als hij. Hij komt daardoor vaak in conflict met zichzelf. Een andere belangrijke figuur in dit historische detectiveverhaal is Sybils vulgaire Amerikaanse neef Bernie, wiens ware rol lang verborgen blijft. Op de een of andere manier kan Kamil bij Bernie zichzelf zijn, ondanks de enorme culturele verschillen. Dan is er nog Jaanan, de rusteloze nicht van een gerespecteerde jurist en dichter. De revolutionaire ideeën van haar geliefde neef Hamza leiden tot een tragedie. En tot slot is een belangrijke rol weggelegd voor de lijkschouwer Michel, een geheimzinnige man die veel meer weet dan hij laat merken.

Jenny White heeft duidelijk plezier gehad in de kleurrijke personages die ze heeft bedacht. Ze zijn contrasterend en verrassend. "Ze doen buitengewone dingen waarover ik zelf verbaasd was toen ik ze opschreef", zegt ze. **Het zegel van de sultan** is mede daardoor een zinnenstrekkend verhaal vol intriges, complotten, geheimen en onverwachte relaties waarin de spanning tot het laatst bewaard blijft. "Ik wist zelf ook niet hoe het verhaal zou aflopen!", geeft *Jenny White* toe. "Ik had alleen maar wetenschappelijke boeken geschreven en lang

moord, acht jaar geleden op een Engelse gouvernante, te luid om te negeren. Er loopt ook een spoor naar Jaanan. Zij is lid van de Ottomaanse hofkringen, totdat ze in ongenade valt omdat ze verliefd wordt op een man die het regime van de sultan omver wil werpen. Sybil, de dochter van de Engelse ambassadeur, gebruikt haar connecties met de hofkringen om Kamil Pasha aan informatie te helpen. Terwijl hij de draden van beide moorden probeert te ontrafelen, maakt hij machtige vijanden.

Vanaf: oktober 2006
ISBN: 9026985274
Uitgever: Unieboek

Bibliografie

Het zegel van de sultan
(2006)
The sultan's seal

Awards

Zie ook: het Awards-overzicht

Links

geleden was ik al eens aan een roman (**Murder at the institute**) begonnen, die ik nooit heb afgemaakt. Nadat ik, na een stressvolle periode, een vaste aanstelling bij de universiteit had gekregen en niet meer kon worden ontslagen vanwege mijn opvattingen, kon ik ontspannen en besloot ik een roman te schrijven. Tijdens een wandeling herinnerde ik me opeens woord voor woord een anekdote die iemand me twintig jaar eerder in Ankara had verteld over een man die op een bijzondere manier een ei at. Ik rende naar huis en schreef alles op, want ik wist ineens dat deze scène het begin zou zijn van een boek. Waarom ik dat zo zeker wist, weet ik niet. Dat is ook voor mij een mysterie. Daarna belde ik een vriend met de mededeling dat ik begonnen was met het schrijven van een roman, maar op dat moment had ik eigenlijk geen idee waar ik mee bezig was. Ik ben gewoon gaan schrijven en ben maar doorgegaan. Na ongeveer 150 pagina's realiseerde ik me pas dat ik een plot nodig had. Ik wist totaal niets van genres en de bijbehorende literaire ingrediënten, ik schreef gewoon wat ik wilde. De uitgever was er niet zeker van wat voor soort boek het was: een mysterie, een thriller, een historische roman? Ik zag niet in waarom ik zou moeten kiezen! Voor het vervolg, **The Abyssinian Proof**, heb ik wel tevoren een plot bedacht, maar dat is tijdens het schrijven weer helemaal anders geworden..."

Hoewel het gaat om fictie heeft *White* er alles aan gedaan het historische Istanboel en de manier waarop mensen er in de negentiende eeuw leefden zo waarheidsgetrouw mogelijk neer te zetten. Doordat ze veel oog heeft voor details en die ook zeer nauwgezet beschrijft, krijgt de lezer een duidelijk beeld voor ogen hoe de stad er destijds uitzag, hoe de straten verlicht waren, welke kleding er werd gedragen, wat voor juwelen daarbij hoorden. Zelfs van Kamils favoriete orchidee ontstaat een nauwkeurig beeld. "Het zou zo geweest kunnen zijn, daar ben ik van overtuigd. Ik heb veel onderzoek gedaan en gemerkt dat de werkelijkheid vaak zo vreemd is, dat je er niet eens veel bij hoeft te verzinnen. Twee vrienden van mij, historici, hebben het manuscript gelezen en er een paar foutjes uitgehaald voordat het naar de drukker ging." Ze geeft toe dat ze zichzelf ook wat vrijheden heeft toegekend, maar "dat moet kunnen als het om fictie gaat". "Ik ben bekend met de details van de hedendaagse Turkse cultuur en heb die 'terugvertaald' naar de negentiende eeuw. Antropologisch gezien is dat niet koosjer om te doen. Ik ben geen historica, maar ik hoop dat de lezer die tijd zo authentiek mogelijk ervaart." *Jenny White* heeft lieflijk slechts overblijfselen van het Istanboel van circa 1886 gezien, zoals gebouwen en oude kledingstukken in musea, maar ze beseft terdege waarom het een spannende tijd was: "Het oude bestond nog in volle glorie, terwijl er werd geëxperimenteerd met het nieuwe. Met alle problemen en vragen

van dien. Je ziet dat trouwens nu weer gebeuren."

Verslaafd aan Turkije

Jenny White werd op 7 augustus 1953 geboren in het Duitse Würzburg. Toen ze zeven jaar was, ging ze met haar moeder naar Amerika. "Ik kon mijn creativiteit ontwikkelen op de door nonnen geleide Usuline highschool. Ik mocht er een zelfgeschreven toneelstuk opvoeren. Daarna ben ik gaan studeren aan het Lehhamn College van de City University van New York, maar besloot - toen de kwaliteit van het onderwijs achteruit ging - voor drie semesters naar Kiel te gaan." Dat was, hoewel ze het toen nog niet besepte, het begin van haar grote liefde voor Turkije. "Ik was geschokt omdat de studenten in Kiel mij niet meer als Duitse zagen. Ik vond ze onbenaderbaar en zocht toenadering tot de Turken met wie ik het studentenhuus deelde." Ze maakte haar studie in New York af en vloog daarna naar Ankara. Het was een naïeve *Jenny White* die in Turkije aankwam. "Ik sprak geen Turks, wist niet dat het een moslimland was en had geen idee dat er een burgeroorlog aan de gang was. Na een lange vlucht werd ik opgehaald door de vader van een vriend. Aan de eettafel in het hotel wilde ik meteen aanvallen, maar elke keer als ik het voedsel wilde pakken werd ik aan mijn arm getrokken. Ik moest wachten tot na zonsondergang vertelde een oom me in het Duits. Het was Ramadan, waar ik toen nog nooit van had gehoord. Door al mijn blunders heb ik heel wat over Turkije geleerd." Jenny bleef drie jaar in Turkije en dankzij vrienden, die geen Engels spraken, leerde ze al snel de Turkse taal. "Terug in Billings, Montana, ontmoette ik een antropologe. Ik besepte dat antropologie een uitstekende studie voor mij zou zijn, want dan kon ik Turkije bestuderen. De rest is geschiedenis. Ik had daar vele vrienden en was totaal aan dat land verslaafd. Ik wilde de taal nog beter leren en volgde een intensieve zomercursus aan de Bosphorus Universiteit. Daar maakte ik voor het eerst kennis met Istanboel, want als student in Ankara was ik te arm om die stad te bezoeken. Die zomer heeft Istanboel zich definitief in mijn hart genesteld en sindsdien ben ik een slavin van deze fascinerende stad."

Het is daarom geen wonder dat **The Abyssinian Proof** zich in Istanboel afspeelt. In dit boek neemt *White* de lezers mee naar de onderwereld van een stervend rijk. Ze is graag bereid om een tipje van de sluier op te lichten: "Het is een spannend verhaal over een internationale samenzwering. Het Ottomaanse Rijk wordt geplaagd door diefstallen van antiquiteiten uit moskeeën en kerken, die na een paar dagen overall in Europa te koop worden aangeboden. Daaronder is een reliekschrijn, die 400 jaar lang zoek is geweest en waar omheen een mysterieuze sekte is ontstaan. In Istanboel staat Kamil Pasha onder grote druk om de

smokkelbende op te rollen, omdat de diefstallen de religieuze spanningen tussen moslims en christenen doen oplaaieren. Zijn positie en zijn leven zijn in gevaar."

In gedachten is *White* al bezig met haar derde boek. Ze zegt met een zucht en een glimlach: "Ik word al moe als ik eraan denk, maar het is allemaal zo spannend en ik beleef er zoveel plezier aan! In mijn planning ben ik nog zeker tien jaar met Kamil Pasha zoet. Leuk hoor. "

Zie ook: [Crimezone: Auteurspagina](#)

(c) 2002-2005, Crimezone.nl | [Klik hier om je aan te melden voor onze email nieuwsbrief](#) | [Print deze pagina](#)

